

Пам'ять про батька

Микола Сингаївський

А дощі молоді –
в молодому саду
між деревами срібно стоять.
Я, весною вчарований,
рідним краєм іду,
а довкола цвіте сіножать.

А довкола хлюпочуться
цвітом сади,
і душа затремтіла, мов цвіт.
Тут мій корінь, і крона,
і крапля води.
Звідси мій родовід.

І коли зацвітуть,
засиніють льони
та блакиті хлюпнуть в небеса,
запишається батько:
підростають сини.
І в зіницях у матері
зблисне сльоза.